

Sygn. akt IV CSK 477/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa G. K.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w G.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 lipca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje adwokatowi H. P.-P. od Skarbu Państwa Sądowi
Apelacyjnego w [...] kwotę 135,- (sto trzydzieści pięć) złotych
powiększoną o podatek VAT z tytułu udzielenia powódce
nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 lipca 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki G. K. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 lutego 2012 r., oddalającego powództwo w sprawie przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej „[...]” w G. o uchylenie uchwały Zgromadzenia Przedstawicieli Członków z dnia 30 czerwca 2003 r. o wykluczeniu powódki ze Spółdzielni. Sprawa była po raz trzeci rozpoznawana przez Sąd Okręgowy w wyniku uchylenia kolejnego wyroku tego Sądu przez Sąd Apelacyjny, po uwzględnieniu skargi kasacyjnej powódki wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2007 r.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 lipca 2012 r. powódka zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 217 § 1, art. 227, art. 233 § 1, art. 328 § 2 k.p.c. polegające na bezzasadnym zaaprobowaniu nieprawidłowej oceny materiału dowodowego przez Sąd Okręgowy oraz art. 162 k.p.c. poprzez błędne zastosowanie. Naruszenie prawa materialnego dotyczy art. 24 § 1 Prawa spółdzielczego poprzez niewłaściwe zastosowanie. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z zasądzeniem kosztów postępowania, w tym kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie może zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi skarżąca wskazała na oczywiste uzasadnienie skargi (błędnie powołując art. 398⁸ k.p.c., zamiast art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Przemawiać miało za tym naruszenie przez zaskarżony wyrok przepisów postępowania, tj. art. 162 k.p.c. oraz przepisu prawa materialnego, tj. art. 24 § 1 Prawa spółdzielczego. Uzasadnienie wniosku sprowadza się do wykazywania braku zawinienia po stronie skarżącej w nieświadczeniu należności na rzecz powodowej Spółdzielni, a zdaniem pełnomocnika skarżącej, Sąd nie wyjaśnił okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Nie wymaga specjalnego wywodzenia, że przytoczone podstawy prawne i okoliczności nie mogą stanowić o trafności spełnienia przesłanki oczywistości skargi kasacyjnej. Ze znanego i utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz wypowiedzi doktryny prawa procesowego wynika, jak należy sformułować uzasadnienie oczywistości skargi. Ma ona stanowić czytelny, profesjonalny wywód prawniczy, pozwalający już „na pierwszy rzut oka” dostrzec przez przeciętnego prawnika, że rozstrzygnięcie sprawy jest materialnie lub formalnie wadliwe. Nie polega to na odwołaniu się do zarzutów skargi kasacyjnej, bo te stanowią podstawę rozstrzygania Sądu Najwyższego rozpoznającego skargę kasacyjną, uprzednio przyjętą do rozpoznania i nie może zastąpić uzasadnienia wniosku. Nie może też zmuszać do wykładni przepisów, których naruszenie się zarzuca albo do analizy prawidłowości zastosowania wskazanych przepisów przez Sąd w zaskarżonym orzeczeniu. W niniejszej sprawie Sąd drugiej instancji prawidłowo wykorzystał wnioski płynące z powołanego wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2007 r., który rozpoznawał już wniesioną w tej sprawie skargę kasacyjną. Przypomnieć należy, że skarga kasacyjna jest wyjątkowym środkiem zaskarżenia prawomocnego orzeczenia sądowego, a Sąd Najwyższy nie jest sądem trzeciej instancji. Nie rozpatruje stanu faktycznego ani nie przeprowadza postępowania dowodowego, wobec których zarzuty nie mogą być podstawą skargi, a Sąd Najwyższy jest związany ustalonym stanem faktycznym (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie §§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]

jw